

Pluk de dag!

Christus Triumfatorkerk, 15 december 2019

Derde zondag van Advent, huwelijk Jeannette Ammeraal en Benno Veentjer

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezing: Prediker 3: 1-8

Komen

- Woord van welkom
- Aansteken derde adventskaars door Amber van der Zijden:
Twee kaarsjes staan te branden
Maar kijk, er is nog plek voor meer.
Het derde kaarsje laat ons voelen:
God maakt het goed, steeds weer.
- Aanvangslied 'Zal er ooit een dag van vrede' (462: 1, 2, 4 en 6)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Bij wijze van Kyriegebed: Ik heb je lief – Stef Bos
(<https://www.youtube.com/watch?v=400xRNY21jI>)
- Lied 'Zo vriendelijk en veilig als het licht' (Lied 221: 1 en 2)

Woord

- Met de kinderen
 - Gebed
 - Gesprek
 - Lied met de kinderen: 'Liefde is blij zijn' (AWN IV, 26)
- Schriftlezing Prediker 3: 1-8
- Lied 'Tijd van vloek en tijd van zegen' (Lied 845 – melodie Ps 86)
- Preek
Een oude wijze rabbi was gestorven. Op een dag werd hij gewoon niet meer wakker. En de mensen in het dorp kwamen naar zijn leerlingen toe en zij vroegen de leerlingen: "Wat was voor jullie oude meester nu het allerbelangrijkste in het leven?".
De leerlingen hoefde er niet lang over na te denken. Tegelijkertijd zeiden ze: "Het allerbelangrijkste in het leven van onze rabbi was dat waar hij op dat moment mee bezig was."

Een joodse wijsheid. Het zou ook zo maar een boeddhistische wijsheid kunnen zijn. Het gaat om zo te leven dat je je volle aandacht geeft aan datgene waar je op dat moment mee bezig bent.

Leef in het nu. *Leef, alsof de laatste dag is* – zou André Hazes zingen.

Doe alles met aandacht. Of het nu een boek lezen is, of een gesprek voeren met de persoon naast je, de vaatwasser uitruimen. Wat je ook doet, het is op dat moment het belangrijkste in je leven. Het vraagt je volledige aandacht. Leven in het moment. Leven in het nu.

Dat is erg populair de laatste tijd. *Mindfulness* heet het dan. Er worden tegenwoordig honderden cursussen voor aangeboden, en de *Flow* en de *Happinez* staan er vol mee.

Wij leven zo vaak aan onszelf en aan het moment voorbij. Sta eens even stil bij wat je doet. Wie je bent. Doe alles wat je doet met aandacht. Eten, ademen, lopen, luisteren, zingen.

Als u nu denkt, is Jaap in de leer geweest bij een oosterse goeroe, de afgelopen week, dan moet ik u teleurstellen. Tenminste. Wel bij een goeroe, maar niet zo ver oostelijk als je zou denken bij deze boeddhistische wijsheden.

Het zijn wijsheden uit de derde eeuw voor Christus en ze komen uit Israël. De rabbi van de *mindfulness* in de bijbel heeft geen naam. Hij wordt de Prediker genoemd. En Prediker is

bepaald geen zweverig type. Hij is niet van de meditatiecursussen of de esoterische rituelen. Ik vrees ook dat hij de *Happinez* bij de tandarts snel weer terug op de stapel zou leggen.

Prediker is meer een pragmaticus. Het kan hem niet concreet genoeg. Prediker is nuchter en ontvankelijk. Maar hij leeft wel in het nu. Helemaal in het nu.

Pluk de dag is zijn motto en speciaal voor Jeannette en Benno schrijft hij even verderop in zijn boek: "Dus eet je brood met vreugde, drink met een vrolijk hart je wijn. God ziet alles wat je doet allang met welbehagen aan." (Prediker 9: 7).

Prediker leeft in het nu. Hij roept ons op te genieten en het leven te vieren en dat doen we vandaag, maar hij weet ook dat het leven meer is dan wijn en feest.

Het hoofdstuk dat we net lezen uit het boekje van Prediker. Prediker 3 vertelt ons om het leven te nemen zoals het is, en ook om het te laten gebeuren. Er in op te gaan. In het moment op te gaan.

"Alles heeft zijn tijd," zegt hij en hij bedoelt dat er voor alle dingen een eigen tijd is:

"Voor alles wat er gebeurt is er een uur, een tijd voor alles wat er is onder de hemel".

– waarbij 'tijd' zoiets betekent als 'het juiste moment' of de 'geschikte tijd'. En dan volgt er een opsomming van allerlei verschillende dingen die dus elk hun eigen tijd, hun eigen geschikte moment hebben.

Wat moet je daar meer van zeggen? Het is zo herkenbaar, voor iedereen eigenlijk. Je hoeft er niet speciaal gelovig voor te zijn om Prediker te begrijpen. Zo is het leven immers, en zo is het altijd geweest. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven.

Steeds zijn het tegenstellingen die Prediker opsomt. Ze beslaan het brede scala van het menselijk bedrijf. Voor elk van die activiteiten is er dus een 'juist' moment. Ook dus voor het negatieve! Er is een tijd om te doden, zegt Prediker. Een tijd om te breken. Een tijd om te haten. Is dat niet wonderlijk?

Misschien moet je iemand zijn met een rijke en lange levenservaring, zoals Prediker zichzelf in zijn boekje voorstelt, om dat te kunnen weten, dat er een moment kan zijn waarop het geboden is, af te breken, te verliezen, te rouwen. Prediker maakt het leven niet mooier dan het is. Hij kent de rauwe rafelrandjes. Hij weet waar hij over spreekt.

"Er is een tijd om te huilen en een tijd om te lachen.

Een tijd om te omhelzen en een tijd om af te weren

Er is een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten."

Het staat er allemaal nogal clean.

Ja, het klopt dat er soms oorlog is en soms vrede. Dat je soms iemand niet kunt luchten of zien, en soms niet zonder iemand kan.

Het klopt dat soms de liefde overgaat en je afstand neemt en dat je dan opeens weer iemand ontmoet waar het helemaal mee klikt. Gelukkig maar.

Waar het Prediker omgaat, waar het God om gaat - durf ik ook wel te zeggen, is dat je leeft bij het moment. Dat als je pijn hebt of verdriet. Om iets dat er gebeurt in je leven, om iemand die je in de steek heeft gelaten, of je geraakt heeft of misbruik van je heeft gemaakt. Dan mag die pijn er zijn. Dat verdriet hoort bij je leven. Je moet echt even stil staan en uithuilen. Je verhaal doen en steun zoeken. Het mag om dan te zwelgen in je verdriet, op de bank onder een dekentje te gaan liggen met de televisie aan. En even op te gaan in zelfbeklag.

Dat hoort bij het leven. En, en dat bedoelt Prediker ook: het leven kan alleen verder aan als je de pijn en het verdriet de ruimte hebt gegeven. Als het deel van jezelf is geworden. Natuurlijk had je liever niet zo'n verlies geleden, maar het maakt je wel tot wie je nu bent.

En zo is er ook een tijd om te helen, een tijd om te lachen, om te dansen, te omhelzen en lief te hebben.

Te vieren. Dat doen we vandaag.

Het werd tijd! Dat zei Jeannette ook tegen Benno op 11 mei, tijdens de bazar hier in de kerk. Laten we zeggen dat we toen een soort ondertrouw deden. Jeannette in een prachtige jurk – uitgezocht uit de bazarkleren, Benno nog wat verbouwereerd en ik achter de panenkoeken vandaan opgetrommeld met een schort aan.

Ach je moet ergens beginnen, zal Jeannette gedacht hebben.

En met succes. Want afgelopen vrijdag en vandaag vieren dat jullie Benno en Jeannette elkaar hebben gevonden. Voor de één een stabiele factor, als je gejaagd thuis komt. Iemand die je echt ziet. Die je ziet staan en de tijd voor je neemt: Gaat het goed met je? Voor de ander iemand bij wie je kunt zeggen wat je op het hart hebt. Die de moeite neemt zich in je te verdiepen en ook in moeilijke tijden er voor je is, contact houdt.

Vandaag vieren we met Jan en Riet, met Michael, Valerie, met Sophie, Bob en Noor en alle lieve mensen om jullie heen dat jullie van elkaar genieten. Wat een wonder dat er iemand is die helemaal voor mij gaat. Dat we zoveel plezier hebben met elkaar en kunnen genieten.

En dat niet alleen. Wat een wonder is het dat jullie met jullie zo uiteenlopende geschiedenis en achtergrond. Totaal verschillend staan in het geloof ook. Dat jullie niet alleen hier staan om ja te zeggen tegen elkaar, maar dat jullie ook elkaar de ruimte geven om dat hier in de kerk te doen. En ten overstaan van God elkaar de liefde te verklaren en trouw te beloven. [weg]

Het is tijd.

Jullie tijd.

De tijd die jullie met elkaar beleven zet Prediker vandaag nog in één ander licht.

In het licht van de eeuwigheid.

De tijd die jullie krijgen. De tijd die wij allemaal van God krijgen is niet te tellen in uren en minuten, in maanden of jaren. Gods tijd is niet te tellen, het is geen kwantitatieve grootheid, Gods tijd gaat over *kwaliteit*. Gods eeuwigheid, dat gaat over hoe je de tijd besteedt. Hoe je leeft. Welke inhoud je aan d tijd die je krijgt geeft. Hoe je er bent voor elkaar. Hoe je de liefde deelt.

In die liefde ervaar je iets van Gods nabijheid. Van Gods eeuwigheid. Van de hemel – zou je kunnen zeggen.

Daarom zegt Prediker: “Voor alles wat gebeurt is er een uur, een tijd voor alles wat er is onder de hemel.” De tijd die wij krijgen krijgt inhoud door de hemel. Het is het perspectief dat inhoud geeft aan de tijd. Het is het visioen, waarin alles wat er gebeurt diepte krijgt. De liefde die je deelt krijgt inhoud doordat je ergens weet hebt van volmaakte liefde.

De liefde van God.

De liefde die Jezus ons heeft geleerd.

Dat jullie in dat licht, onder de hemel jullie liefde mogen delen.

En ons deelgenoot late zijn van jullie liefde voor elkaar. (1479)

Amen.

- Muziek: Huub van der Lubbe – Tot jij mijn liefde voelt (https://youtu.be/tbq_WRMFrgM)

Inzegening huwelijk Benno Veentjer en Jeannette Ammeraal

- Inleiding
- Vragen
- Wisseling van de ringen
- Zegen (Ierse reiszegen -licht bewerkt)
 - Berend Joris Veentjer en Adriana Martina Ammeraal
 - Moge de weg je tegemoet komen
 - Moge jullie altijd de wind in de rug hebben
 - Moge de zon altijd warm schijnen op je gezicht
 - Moge de regen zacht op je velden vallen

God zal jullie in de palm van Zijn Hand houden
En beschermen voor elkaar. Amen.

- Lied: 'Ga met God en hij zal met je zijn' (Lied 416) *staande toegezongen*
- Uitreiking huwelijksbijbel

Antwoord

- Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Collecte (1^e, 2^e, evt. deurcollecte: zie Zondagsbrief)

Gaan

- Slotlied 'Ga nu heen in vrede' (*Hemelhoog* 472)
- Zegen, gevolgd door gezongen "Amen"
- Het lied van Prediker – Stef Bos en Frank Boeijen (<https://youtu.be/zK8UDQ6201E>)